

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Hřích

Člověk byl od Boha stvořen ve stavu svatosti. Vlivem svodu zlého ducha však na samém počátku dějin zneužil své svobody, pozdvihl se proti Bohu a zatoužil dosáhnout cíle svého života mimo Boha. "Neboť ačkoli poznali Boha, neoslavili ho jako Boha, ale jejich pošetilé srdce se zatemnilo, a sloužili spíše

tvoru než Tvůrci (Řím 1, 21-25.)". Co se dovídáme z Božího zjevení, se shoduje se zkušeností. Neboť když člověk zkoumá své srdce, shledává, že je nakloněn také ke zlému a pohroužen do přemnohého zla, a to nemůže pocházet od jeho dobrého Stvořitele. Často se stává, že odmítá uznat Boha za svého původce; tím ruší také náležité zaměření k svému poslednímu cíli, jakož i veškeré své určení jak vzhledem k sobě, tak vzhledem k ostatním lidem a ke všem stvořeným věcem.

Proto je člověk sám v sobě rozdělen. Z té příčiny se nám také celý lidský život, jak individuální tak kolektivní, jeví jako dramatický zápas mezi dobrem a zlem, mezi světlem a tmou. Člověk dokonce vidí, že sám ze sebe není schopen nápor zla doopravdy přemoci, takže se každý cítí jakoby spoután. Sám Pán však přišel, aby člověka osvobodil a posílil tím, že ho vnitřně obnovil, a vyhnal "knížete tohoto světa" (Jan 12, 31), který ho držel v otroctví hříchu. Hřích totiž člověka umenšuje a brání mu dosáhnout plnosti.

Ve světle tohoto zjevení nachází své poslední zdůvodnění jak vznešené povolání, tak hluboká bída, jež lidé zakoušejí.

Podstatné složky člověka

Člověk je jednota duše a těla. Skrze svou tělesnost v sobě shrnuje prvky hmotného světa, takže jeho prostřednictvím dosahují svého vrcholu a pozvedají hlas k svobodnému chválení Stvořitele. Člověk proto nesmí pohrdat tělesným životem, nýbrž naopak je povinen považovat své tělo za

dobré a hodné úcty, poněvadž bylo stvořeno od Boha a posledního dne má být vzkříšeno. Avšak člověk je raněn hříchem a pociťuje odboj těla. Sama důstojnost člověka tedy vyžaduje, aby oslavoval Boha ve svém těle a nepřipustil, aby přísluhovalo nezřízeným náklonnostem jeho srdce.

Avšak člověk se nemýlí, když o sobě myslí, že převyšuje hmotnou skutečnost, a když se nepovažuje jen za část přírody nebo za bezejmennou jednotku lidské obce. Svou vniterností převyšuje celý vesmír; do těchto hlubin se vrací, když se obrací k svému srdci, kde ho očekává Bůh, který zkoumá srdce, a kde sám před zrakem Božím rozhoduje o svém vlastním osudu. Když tedy člověk v sobě uznává duchovou a nesmrtelnou duši, není obětí klamného výmyslu, který by vyplýval z přírodních nebo společenských podmínek, nýbrž právě naopak se dobírá hluboké pravdy.

(pokračování)

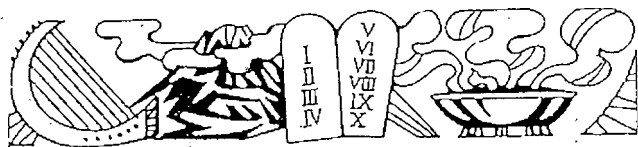
* * *

CHVÁLÍME ŤA, PANE,

za čerstvosť večera, čo pohľadza pšeničné pole,
za tvoj božský dych, čo posväcuje duše;
za šum lesa, čo ukoľisava stromy,
za hymnus viery, čo spieva príroda;
za piateľstvo, čo spríjemnilo naše mladé roky;
za radosť, že si nám dal Máriu za Matku;
za radosť slova, úsmevu a spevu,
za budovanie našich miest;
za húževnatú prácu našich sestier a bratov;
za pokrm, ktorý posilňuje naše telo, a Tvoje
Telo, ktoré živí našu dušu;
za cestu, ktorú sa trať za obzorom,
a cestu k nebu, ktorou kráčame spolu.
Za rozsiahly oceán, symbol nekonečna.
Za hĺbku nášho srdca, ktorú môže zaplniť len
tvoja láska.
Za belasé nebo, čo skrýva tvoju krásu,
za šťastie vyvolených, ktorí Ťa obdivujú.

(Courtols)

ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ

"Cti otce svého a matku svou!"

* Koho musíme poslouchat?

a) Děti, pokud nejsou plnoleté a pokud jsou závislé na rodičích, musí je poslouchat ve všem, co není v rozporu se zákonem Božím nebo církevním.

b) Musíme poslouchat též církevní představené. Kristus král nám poručí prostřednictvím papeže a prostřednictvím duchovního představeného v diecézi, biskupa.

c) Musíme poslouchat též státní autority. Na úmyslu zákonodárce ovšem závisí, zda nějaký světský zákon zavazuje pod hříchem, nebo pouze pod trestem, který musíme podstoupit, když takový zákon přestoupíme.

* Zavazuje nás čtvrté přikázání, abychom milovali svou vlast?

Ano, čtvrté přikázání nás zavazuje plnit svoje povinnosti jako občané země, mít v úctě její zákony a zřízení, spolupracovat k dosažení obecného dobra a bránit svou vlast, když důvod k tomu a prostředky jsou spravedlivé.

* Je možné spáchat těžký hřích proti čtvrtému přikázání?

Ano. Když osoba, která vykonává nad námi pravomoc, má v úmyslu nás zavázat pod těžkým hříchem a věc sama o sobě je vážná, pak neposlechnutí je těžký hřích. Rodiče obyčejně nechtějí zavazovat své děti pod těžkým hříchem, kromě věci velmi významné.

* * *

Duše má velebí Hospodina!

Všimněme si toho přívlastku *má*! Je velmi častý, nenápadný, a přece - polož jej ke slovu duše - a zjeví se ti nesmírně vážné tajemství.

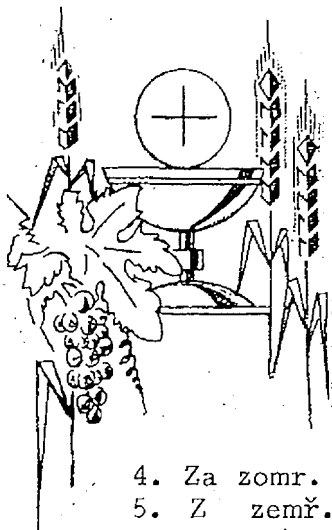
Duše *má*! Ta, kterou mi Bůh dal. Ona je pravé "já". Její kvalita je kvalitou mé osobnosti, je to majetek, daný od Boha! Co jsem s ním udělal? Jak nyní vypadá?

"*u* *e* *má*! *ty* mi zůstaneš - ty ude *ce* *é* moje *já*, až umru. Zda není potřeba, abych se o tebe víc staral? Lepší ovzduší. Lepší duchovní stravu ti dával. A víc lásky! Tvůj věčný osud bude mým dílem.

Duše *má* milovaná! Jak tebe Bůh miluje...! A jak *já*?...

(Hlouch: MINUTĚNKA)

Ú M Y S L Y na M Š E S V . :

1. Za zemř. Lewis J. Šebestu manželka a dcera
- Za zemř. Zdenka Potence - manželka a děti
- Za zemř. Zdenka Potence - maminka a sestra
2. Za zemř. Zdenka Potence - manželka a děti
- Za zemř. Zdenka Potence - maminka a sestra
- Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a děti
3. Za zemř. Zdenka Potence - manželka a děti
- Za zemř. Zdenka Potence - maminka a sestra
- Za zemř. Ing. Pavla Blaho - manželka a děti
4. Za zemř. Zdenka Potence - manželka a děti
- Za zemř. Zdenka Potence - maminka a sestra
4. Za zomr. rod. Máriu a Imricha Šurlákových - rod. Kovačik
5. Z zemř. dče píb zné ní y P š y - m.nž.

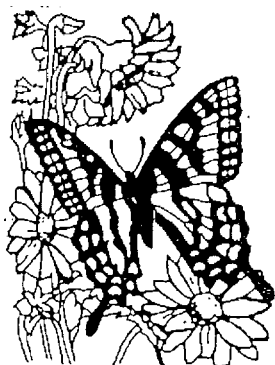
Křenč kovi

5. Za zemřelého Zdenka Potence - manželka a děti
- Za zemřelého Zdenka Potence - maminka a sestra
6. Za zemřelého Zdenka Potence - manželka a děti
- Za zemřelého Zdenka Potence - maminka a sestra
- Za zemřelé babičku a dědečka Slováčkovy - rodina Malíkova
7. Za zemřelého Zdenka Potence - manželka a děti
- Za zemřelého Zdenka Potence - maminka a sestra
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - paní Drahomíra Blaho
8. Za zemřelého Zdenka Potence - manželka a děti
- Za zemřelého Zdenka Potence - maminka a sestra
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - paní Zdenka Rosenbergová
9. Za živou a zemřelou rodinu Krátkých - manželé H. a J. Krátcí
- Za zemřelého Zdenka Potence - manželka a děti
- Za zemřelého Zdenka Potence - maminka a sestra
10. Za zemřelého manžela - paní Anna Bořek-Dohalská
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - manželé Friedrichovi
11. Za zemřelého Josefa Šantoru - manželka a děti s rodinami
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - manželé Friedrichovi
- Za zemřelou Růženu Dattschenko
12. Za všechny naše drahé a milované - živé i zemřelé - maminky
13. Za zemřelého Zdenka Potence - manželé Diouhý
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - manželé Friedrichovi
14. Za zemřelého Zdenka Potence - paní Dagmar Abd s rodinou
- Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka paní Olga Valovčíková
15. Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za zomrelú sestru Máriu Liviu Maleckú - paní Jolana Beharková

16. Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka paní Olga Valovčíková
17. Za zemřelého Dr. Bohumíra Bunžu - manželé Weirichovi
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
18. Za zemřelého Oldřicha Benáčka - manželé Weirichovi
19. Za zemřelého manžela, tatínka a dědečka, za zemřelé rodiče a za celou rodinu - rodina Malíkova
20. Za zemřelého Oldřicha Benáčka - Pěvecký Sbor Velehrad
21. Za zemřelého Josefa Kutila - manželka a synové
22. Za zemřelého Nika Kanyera - manželka a dcera s manželem
23. Za zemř. Mary Gegely's - její rodina a přítelkyně Rosa
24. Za zemřelého John F. Javoru - jeho manželka s rodinou
25. Za zemřelého Dr. Josefa Sedlaříka v 8. výročí úmrtí
- jeho manželka paní Růžena Sedlaříková
26. Za zemřelého manžela a tatínka, a za živou a zemřelou rodinu Bílkovu z obou stran - paní Libuše Bílková a dcery
27. Za zemřelého Zdenka Bjačka - bratr Václav s rodinou
28. Za zemř. Annu a Antonína Paškovy - manž. M. a Bohd. Poláškoví
- Za zemřelou sestru Anežku - paní Růžena Niko P.
29. Za zemřelé Josefa Malíka, jeho manželku a syna - rodina Malíkova
30. Za zemřelého Bernarda Horáka - jeho manželka a děti s rodinami
30. Za zemřelého Dr. Ladislava Růžka - manželka a děti s rodinami
- Za zemřelé rodiče Jurčovy a bratra Vojtěcha - děti s rodinami

+ + +

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě

EMŘELI: -`ene` -`o`enec, -`ene` B`ače` a Růžena Dattschenko. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání a našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, Pane, vyslyš nás!"

Pan František Kolomazník se dožívá OSMEDESÁTKY a paní Marie Tomečková a pan Joseph Vagovič ŠEDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejem a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOŠLUŽBY každou neděli v 10:15 ráno u P. M. Karmelské v Astorii v DOLNIM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostela.

MOJE MATKA

Šla žitím matka má jak kajícnice smutná,
den její neměl vůně, barev, květu, jasu:
plod žití suchý jen, jenž jako popel chutná,
bez osvěžení trhala se stromu času.

Prach ostrý chudoby jí v tváři krásu šlehal
a řezal do očí a v slzách zánět hasil,
jak samum v závějích se v její cesty sléhal
a ve svých vlnách umdlené jí sklenul asyl.

Pod tíží tmavých let svou nakláněla šíji,
žeh práce žíravý jí z nervů svěžest leptal,
smrt svoji líbala, a v těžké agonii
ret její s úsměvem jen slova díky šeptal.

Na vlnách chrámu klekávala, sněží
v hrobových vůních voskovic a před oltáři
a vonných útěch děšť i visi vykoupení
v své duši kalich chytala jak rosnou záři.

O matko má, dnes v světlo proměněná,
ty šípe zlatý, vystřelený do ohniska
Tajemství věčně planoucích! Zvuk tvého jména
na našich vlnách dochvěl se, však vím, jsi blízka!

Tvé mrtvé krve vychladlé jsem bledým květem,
jenž vláhou zraků tvých se rozpučel a vzrůstal:
chuť trpkou života svým vlíbala's mi retem
a tvojm dědictvím mi v duši smutek zůstal.

A půlnoc zelená když svítí nočním tiším,
ty z hrobu povstáváš a se mnou lože sdílíš;
v svém dechu známý rytmus tvého dechu slyším
a vlnou mého hlasu oživena kvílíš.

V mých žilách zahřívá se teplo tvého těla,
tvých zraků tmavý lesk se do mých očí přelil,
žeh víry mystický, jímž duše tvá se chvěla,
v mé duši v oheň žíhavý a krvavý se vtělil.

A jako tvoje kdys, i moje cesta smutná:
bez vůně den je můj, bez barev, květů, jasu;
plod žití suchý jen, jenž jako popel chutná,
tvým stínem ovíván se stromu trhám času.

(Otokar Březina: TAJEMNÉ DÁLKY)

Každé naše rozhodnutí má dalekosáhlý dopad, každý den si volím a vybírám. Bůh je stále připraven mě přijmout - jde o to, abych v těch prostých všedních věcech dnešního dne volil to, co je Boží, protože to přináší život i štěstí, i kdyby to bylo těžké a nepochopitelné. Kdo se rozhoduje jen pro momentální štěstí, připravuje si těžkou budoucnost.

(IZ 58, 1-9)

"Kto ponúka človeku iba veci ľudské, nepozná pravú podstatu človeka."

(Aristoteles)

Nasledoval druhý pacient. Žiak z najvyššej triedy. Don Bosko si ho sám zadržal:

- Vieš, prečo som ťa chytil? Chcel by som spraviť s tebou malú zmluvu.

- Zmluvu? So mnou?

- Áno, áno, s tebou. Povedz mi úprimne, nemal by si tak vôľu ostať s Don Boskom navždy a pomáhať mu v jeho práci?

- Nevieť. Sám neviem. Je síce pravda, myslel som už na to. Ale neviem ako sa dať do toho.

- Choď teda k Don Ruovi a povedz mu, že chcem, aby s tebou uzavrel zmluvu. On už bude vedieť, čo chceš.

A saleziánsky noviciát mal o jedného novica viac.

* * *

- Don Bosko, chcem si niečo na zajtra prosiť - utieka sa k nemu žiak štvrtej triedy, ktorý len nedávno prošiel do ústavu.

- Tak čo, syn môj, len hovor smelo.

- Chcel by som ísť zajtra na sv. spoveď do chrámu La Consolata.

- No dobre. Veľmi dobre. Ale volakto musí ísť s tebou. A potom musíš mi aj voľačo prisľúbiť.

- A čo?

- Ze sa vyspovedáš i z tohto a z tohto... - a tu Don Bosko pošepkal chlapcovi niektoré zamlčané hriechy. Chlapec sa začervenal a potom celý zmenený obrátil sa k Don Boskovi:

- Ach, Don Bosko, tak už ani nemusím ísť na spoveď do La Consolata. Veď to boli práve tie hriechy, čo ma najviac trápili.

- Tak teda dobre. Ráno ťa čakám v sakristii. Prídeš sa pekne vyspovedať.

A malý nováčik, teraz už s ľahkým srdcom, uteká do spálne za ostatnými.

* * *

- Don Bosko, sestra mi poslala strašný list. Pán prefekt jej písal, že je dlžná za mňa ústavu. Ale ona nevládze platiť, a tak ja musím ísť z ústavu.

Don Bosko chytil chlapca za ruku a viedol ho k sebe do bytu. Cestou sa chlapec vyžaloval, ako sa im doma zle vodí. Otec mu nedávno

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

umrel. Sestra je chudobná... Chcel, ale nemohol pokračovať. Plač v ňom udušil slová.

Medzitým prišli až k Don Boskovmu bytu. Chlapec ša úzkostlivo díval na Don Boska a veľké slzy sa mu kotúľali dolu tvárou.

Don Bosko celú vec obrátil na žart. Na stole bola malá škatuľka so šňupavým tabakom. Jemu to stačilo asi na rok. Teraz ju chytil, otvoril a ponúkol rozplak nemu chlapcovi:

- Na! Šňupni si.

Chlapec si zašňupal a začal kýchať, že tomu nebolo konca-kraja. Don Bosko sa smial, a keď to chlapec videl, zabudol na svoju biedu a smial sa i on.

- No tak - smial sa dobrácky Don Bosko - som rád, že sa smeješ, Tonko môj. Mám ťa rád, veľmi rád. Veď ty to vieš. Vidíš, pán prefekt je ešte hore. Utekaj k nemu a povedz mu, že všetky tvoje dlhy, terajšie, minulé i budúce, platím ja sám.

(Alb. rti - Jur K. za Matej. v: DON Bosko)

* * *

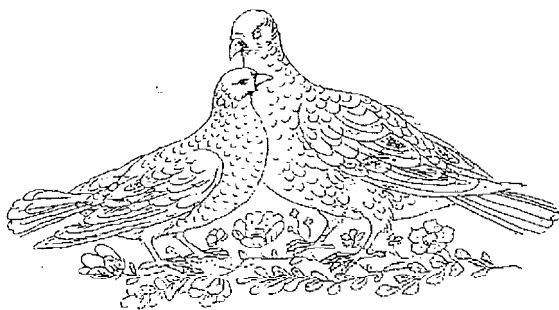
Josef Václav Sládek:

MATIČKA

Matičko má milá, moje drahá matko,
vy jste jako holub a já holoubátko.

Vy jste holub sivý, já holoubek bílý -
kde jsme se v tom širém světě natrefili!

V tom vašem srdéčku tolik lásky bydlí -
schovejte mne k němu pod vašimi křídly.

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY